

Jung skriver til psykologen Sigmund Freud (1856-1939), at han studerer astrologi for at finde dens 'kerne af psykologisk sandhed'. Han nævner, at i et bestemt tilfælde giver horoskopet en tydelig karakterskitse, ikke af personens horoskop, men af dennes mor. I samme brev forklarer Jung den astrologiske viden som projektioner knyttet til planetariske positioner og konstellationer. Han skriver til Freud: "... "En dag vil vi erfare, at astrologien indeholder en stor portion viden, som intuitivt er blevet projiceret på himlen' (Main, Roderick, p. 79). Jung reducerer dermed astrologi til noget, der projiceres på himlen, måske for ikke at støde Freud, som forsøgte at etablere psykoanalysen som en videnskab i moderne forstand. Freud havde i flg. Jung ønsket at gøre 'seksualteorien' til et bolværk mod okkultismens sorte tidevandsbølge af mudder (C. G. Jung, pp. 147-148). Ikke desto mindre er vi nødt til at tage Jungs ord for pålydende.

Jung gør også gældende, at astrologien fortjener en videnskabelig undersøgelse, "idet astrologien repræsenterer summen af antikkens psykologiske viden". (Main, Roderick, p. 84). Jung betyder andetsteds, at astrologien er i gang med at blive en videnskab (Main, Roderick, p. 99). Her går han altså skridtet videre og antyder, at astrologi kan blive en regulær, kausal videnskab. I den forbindelse har Jung forskning i tankerne, som bl.a. kunne pege på et kausalt forhold mellem planetariske konjunktioner, magnetiske storme og dødsrater (Main, Roderick, p. 98). Han skriver: 'Selv om den psykologiske tolkning af horoskoper stadig er meget usikker, er der ikke desto mindre udsigt til en kausal forklaring' (Main, Roderick, p. 99).